

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Artificium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Dehora libro Judicij Prophetia particeps facta, Apis interpretatur, ut ait Adamantius. Et omnes denique Prophetia sub Apis nomine comprehenduntur, earumque favi ea sunt oracula quae literis mandaverunt. Atque hoc est bonum illud mel, quod comesse jubemur. Quicumque enim oracula ea divina meditatione complectitur, scriptis vatum nostrorum sermonibus alitur & recreatur, is mandatum illud divinum exequitur, quo praeceptum est, *Comede mel, fili*, bonumque id esse re ipsa protinus expeditur. Quod autem de Assertore nostro praedictum est, *Mel comeder*, mel hic Adamantius nostra de virtute colloquia significare profertur. Quotiescumque de abstinendo a voluptatibus, de domitanda nequitia, de justitia, de prudentia ex animo disserimus, sermonis istiusmodi suavitate libentissime pascitur Deus, hosque liquores assidue sitibundus inquirat, cui si nequitiae, si pusillanimitatis, si scelerum & stultitiae amarulenta pocula propinaverimus, gustum ut offensus refugit, & ut fel odiosum averfatur.

CONCORDIA. CAP. XV.

BET quia moris erat infantes a lavacro susceptos lactis & mellis gustu plurimum imbuere, nonnulli hoc ad concordiae significationem factum autumant, Tertulliano ita dicente: *Inde suscepti lactis & mellis concordiam prae gustamus*. D. etiam Hieronymus ad versus Luciferianos de hac ipsa re in hunc modum: *Nam & multa alia, quae per traditionem in Ecclesiis observantur, auctoritatem sibi scripta legis usurparunt, ut in lavacro ter caput mergitare, deinde egressu lactis & mellis prae gustare concordiam*. Id tamen faciunt jam adulti, quandam tamen infantiae significationem praeseferunt. Fuit vero aliquibus mos, ut loco mellis, vinum cum lacte propinaretur. Nam apud occidentis populos diu observatum est ut tinctis sacro lavacro ad ejusmodi innocentiae, quae praecipua est in parva aetatula, similitudinem quandam, vinum & lac tribueretur. Eoque Tertullianus Esaiam dictum trahit: *Venite, emite, absque argento, & sine commutatione, vinum & lac*.

CASTITAS. CAP. XVI.

Incorruptam ad hanc virginitatem, & castum animi propositum per Apes significari id argumento est, quod ipsae homines a coitu olidos acriter oderunt, & ut Plutarchus Conjugalibus praecipit ait, Apes eos male accipiunt, qui recentes a muliebri copula superveniant, sed mulieres, quae Veneri operam dederint acrius invadunt, quique vel vinum potum, vel unguenta oleant. Nam & maro eas ignorare Venerem his versibus attestatur:

Illum adeo placuisse Apibus mirabile morem, Verum ipsa foliis natos, & suavis herbis
Quod nec concubitu indulgent, nec corpora segnes, Ore legunt.
In venerem solvunt, aut factus nixibus edunt,

Hinc Pythius ait Pindarus, *ὅτι ἐν τῷ λόγῳ χερσὶ μὲν ὄρεται μελιόσας*, quo loco interpretes subjecit: *Proprie quidem Apes sacras Cereris ministras appellavit, improprie vero omnes alias, propter animalis puritatem*. Nam & alibi sacris eam Apibus delectari dicit. Alii Nymphas sacrificiorum praefides appellari tradiderunt. In Divinis quoque literis Apem virginitatis imaginem esse dicit Eucherus, nulla tamen causa reddita: quia scilicet eam satis ex Marone cognitam arbitraretur,

ADULATOR. CAP. XVII.

Verum aliud ex Ape, hieroglyphicum idem ponit Eucherus, nempe simulacrum eam esse adulatoris: utpote quae mel in ore habeat, in occulto caudae spiculum, atque ita homines qui lingua blandiuntur latenter vero feriunt, significare: loquendo enim mellis dulcedine proponunt, re vero ipsa vulnus inferunt.

ULTIO. CAP. XVIII.

Neque defuerunt veteres Theologi, qui Apem ultionis & iracundiae signum in Divinis literis esse dicerent, citatis ex Esaiam & Davide locis: *Et Apis quae est in Assur*. Et, *Circumdedere me sicut Apes*.

ARTIFICIUM. CAP. XIX.

Nam illud, quod Salomon ait: *Vade ad Apem, & disc ab ea, quam laboriosa sit operatrix*, unicuique manifestum est artificii sedulitatisque illam esse hieroglyphicum, Virgilio praesertim naturam

Rr 2

ejus

eius tam luculenter explicante, ut versus eos & decies & centies memoria repetisse neminem unquam
ponit:ere possit:

Georg. lib. 4

Namq; alia victu invigilant, & sœdere pacto
Exercentur agris, pars intra septa domorum
Narcissi lacrymam, & lentum de corrice gluten
Prima faucis ponunt fundamina, deinde tenaces
Suspendunt ceras: alia spem gentis adultos
Educunt: ferus, alia purissima mella

Stripant, & liquido stipendunt neclare cellar.
Sunt quibus ad portas occidit custodia foris,
Inq; vicem speculantur aquas & nubila cœli,
Aut oneri accipiunt venientum, aut agmina fœdit,
Ignavum fucus pecus à præsepibus arcet.
Fervet opus, redolentq; thymo fragrantia mella,

Democritus tamen dicacitate (ut idem identidem repetam) libertateque illa fretus sua diligenti-
tiam hanc & assiduam in re faciendâ curam improbaturus, parcos ajebat Apibus esse similes:
quæ uti semper victuræ laborarent. In quam sententiam Virgilianum illud potius detorque-
rem:

Sic vos non vobis mellificatis, Apes.

SOLSTITIUM. CAP. XX.

Hoc plene à
Natali Co-
mili. s. c. 11.

Est & solstitii æstivi hieroglyphicum Apes, quod suo ad labores egressu, ut apud Aristotelem ha-
betur, solstitium id denunciat: eo quippe tempore, quasi ferias quasdam celebrent quiescentes.
Sed jam tempus est, ut nos quoque tandem aliquando quiescamus ab intenta adeo Apum harum
inquisitione: si modo unum quod haudquaquam prætereundum est, subjunxerimus, quod ab Men-
seæ Pataræo de Apibus scriptum tradunt: eas humanum genus ab esu carniû, ad arborum fructus
& hortensia olim avocasse, condimento scilicet subministrato, per quod uniuscujusq; cibi, substantiæ
etiam & amari, sapor commendaretur: cujus etiam inventionis hujusmodi recitat historiam. Peli-
ponnesi, ait ille, Melissa quædam cum favum Apum invenisset, prima omnium gustavit, mox & aqua
dilutum bibit, remq; aliis indicavit, animaliaq; ipsa de se Melissas appellari, & ab hominibus summa
cura & diligentia curari observariq; mandavit.

Apis dicta
Melissa.

DE CULICE. CAP. XXI.

DE suavitate dulcedineq; hætenus locuti, Mellissæ temperamentum secuti, quod ipsa non infal-
se, oppositis juxta se simulque positis, excogitavit, de acore jam dicere aggrediemur, cujus hiero-
glyphicum est Culex.

Genus cu-
licum acif-

gens natura
gignit. Plin.

lib. 11. c. 35.

Nepotes

duo autho-
ris diversa

omnino na-
tura.

Huc fer san-
guisat,

quod supra

lib. 19. ca.

de Principe

si tantum

studeat au-
de Hadria-
no Post.

Max. & Jo-
annem in bi-
storia.

ACORIS AVIDUS. CAP. XXII.

EA vero de causa ceptum est, proposito Culice, hominem acidis illectum indicare: quod Culices
observassent non admodum cupide appetere dulcia, sed acida quam avidissime. Levia hæc forte
videantur, si quis simpliciter acceperit. Sedenim voluti per mel omnem rerum jucunditatem intelli-
gebamus, ita per acorem quicquid est amœnitati contrarium, nobis tuerit proponendum. Est enim
homines, qui jucunditatem omnem avertentur, verissimum est, & ne longius exempla queramus, o-
rat mihi nepos natura adeo tristi, ut si quem hilarius ridentem audivisset, ultro stomacharetur, & ex-
candesceret, in reliquis vitæ muneribus quantivis pretii, & bonus & prudens. Erat & alter ita risu
hilari tatiq; deditus, ut ad obnunciatas quorumcunq; hominum calamitates risu diffunderet: quin
etiam ad patris & matris incommoda, vel arumnas etiam effusissime cachinnaretur. Præterea, qui
Principum vitas scribunt, hæc etiam quamvis humilia conscribunt, ut indifferentem in victu Ju-
lium Cæsarem, & qui conditum oleum pro viridi appositum minime fuerit aspernatus: aut Octa-
vianum Augustum minime fuisse cibi, atque fere vulgaris, secundario pane, pisciculis minutis, caesio
bubulo manu presso delectatum, atque alios hujusmodi aliis. Quod vero ad rem, quæ præ mani-
bas est pertinet Tacitum Augustum Vopiscus tradit amariores cibos appetivisse: quare minime mi-
rum, si Virgiliani carminis dulcedine, & Ciceronianæ orationis suavitate, ad infestationem usque

ANIMI